

שרהאוצר מוריד את

רמת החיים ב"מישכנות שאננים"

בראיון רב-רושם ל"מעריב" ביום השישי האחרון, הכריז שרהאוצר יהושע רבינוביץ: "ואני אומר, שוב ושוב, בלי הפוגה ובלי ליאות, יש להוריד את רמת החיים! לא יעזור! מוכרחים!"

ימים אחדים קודם-לכן, ביום שני ה-14 בחודש זה, נכנס שרהאוצר רבינוביץ, עם הממונה על התקציבים האמריקאיים ג'יימס דין ועם עוד שמונה מראשי משרד האוצר, למיסעדה הספוארת "מישכנות שאננים" בירושלים. דין הגיע ארצה כדי לשמוע את צרכיה של ישראל בסיוע כספי אמריקאי, ובתום יום ארוך, שבו ניסה רבינוביץ לשכנע את דין עדיכמה קשה מצבה של ישראל, הלכו כולם לאכול באחת המסעדות היקרות בארץ.

פמלייתו של שרהאוצר כללה את: הממונה-על-הכנסות-המדינה משה נוי-דרפר; מנכ"ל משרד-האוצר ארנון גפני; היועץ הכלכלי אפריים דברת, ועוד. סך-הכל סעדו עשרה איש. אחרי שהוגשו היסגרים והקוניאק, הוגש גם החשבון. נוידרפר חתם עליו, והורה לשולחו למישרדו. החשבון לעשרת ראשי האוצר היה 2500 לירות. נוידרפר חוסיף 250 לירות דמי-שתייה, וסך-הכל היתה ההוצאה 2750 לירות לארוחה של עשרה אנשים — או 275 לירות לאיש.

למחרת היום רואיין רבינוביץ על-ידי "מעריב", וקרא להורדת רמת-החיים. של האחרים.

מה קורה ב"דובק"?

מילחמתם של יורשי מייסד קונצרן חסיגריות "דובק" בהנהלה הנוכחית הסי-תיימה, לפירשעה, בכניעת ההנהלה ל-מנהיגת הלוחמים, אילנה וסקביץ-זינגל. יושב ראש הנהלת "דובק", מר"טון גהל, הסכים כי הנחלת החברה תשמע את הטענות שיש ליורשים, המה-יזקים ב-20 אחוזים ממניות החברה. מאז החברה שחלק השבוע, מגלה כמה פרטים תמוהים על חליבת החברה על-ידי הנחלת הנוכחית. מנהלי החבר-רה ובעלי-מניותיה לווים ממנה דרך-

יריבים-דשעבר גהל וזינגל
חיבוק שסיים מאבק

קו-צינור אילת-אשקלון

מחוץ לחוק

מנכ"ל בן-דרור
מחוץ לחוק

לריים. שני שטרות על סך 178 אלף דולר פרעה, "טראנס-אסיאתיק" במועד, ואילו שלושה אחרים, על סך 300 אלף דולר לתחילת מארס ואפריל השנה, סיברה לשלם. כאשר פנו אליה בעלי-השטרות, באמצעות פרקליטם, עורך-הדין רם כספי, השיבו כי הם מוכנים לשלם את השטרות — אבל בלירות ישראליות. פנה כספי למפקח על מטבע זר באו-צה, דוב קנטרוביץ, וביקש אישור ל-המרת הלירות למטבע זר, שכן מרשתו היא חברה שווייצית שקנתה את השט-רות במטבע זר בשווייץ.

קנטרוביץ השיב, כי אינו מוכן לתת את האישור, מאחר שחברת "טראנס-אסיאתיק" נמצאת מחוץ לפיקוח חאז-צה, אינה מוכרת דולרים והוא אינו קונה דולרים עבורה. מסתבר כי חברה זו, שמחזורה עש-רות מיליוני דולרים בשנה, נמצאת מחוץ לפיקוח המטבע הזר הישראלי.

בתקופת האימפריה התורכית, הכ-ריחו המעצמות הגדולות את הסולטן התורכי להוציא את אזרחיהן מחוץ לת-חולת החוק התורכי. כך היה כל אזרח זר או כל עסק זר בחינת שטח של אר-צו, שאין החוק התורכי יכול לחול עליו. בישראל, גילו לאחרונה אנשי מחלקת-החקירות של המכס, קיים דבר כזה בדיוק. קיימת חברה ושמה "קו צינור אילת-אשקלון", שמנהלה הכלכלי הוא דב בן-דרור ובעלי-מניותיה — מחציתן ממשלת ישראל ומחציתן משקיע זר, בעל נפט. על חברה זו, מסתבר, לא חלים חוקים רבים של מדינת ישראל.

אנשי מחלקת-החקירות של המכס חקרו תלונה של כמה סוכני-נסיעות, כי משרד-נסיעות בתל-אביב, שנרכש לא-מכבר על-ידי קרובי-משפחה של אחד ממורשי החתימה בחברת קריצנו-אילת, שולח נוסעים רבים לחו"ל מבלי שישלמו מסי-נסיעות. בדיוק קצרה העלתה, כי כל הנוסעים הללו מצויידים במכתב של החברה, הקובע כי הם נוסעים מטעמה ועל חשבונה, ועלי-כן הם פטורים ממס-נסיעות. אנשי המכס סברו כי צריך לבדוק את העניין ביתר יסודיות, וביק-שו חוות-דעת מן היועץ-המשפטי ל-

זה גילה, כי בשעתו חוקקה הכנסת חוק המוציא את קריצנו-אילת, למע-שה, ממדינת ישראל. החוק קובע, למשל, כי כל מי שהחברה שולחת לחו"ל יהיה פטור מכל מס, אפילו אין הוא עובד-החברה כלל. די שנוסע יביא מיכתב של החברה, הקובע כי הוא נוסע מטעמה, והוא יהיה פטור ממסי-נסיעות. ונוסעים עם מיכתבים כאלה יש מאות בשנה! או, למשל, התנהגותה של החברה, כפי שהתגלתה בתביעה שהוגשה נגדה ל-בית-המשפט המחוזי בתל-אביב על-ידי חברה בשם "ססאפי" (סוסייטה דאדמי-נסרטינו לירות, וזה הסכום שהסוחרים מחברת-האם של קריצנו-אילת-אשקלון, חברת "טראנס-אסיאתיק", שטרות דו-

מתנת הערד-המוסף

לכך יש לחוסיף את העובדה שלאוצר אין שום אפשרות לפקח, האם גובי מס-ערד-מוסף מהצרכנים אכן יעבירו אותו לאוצר. כאשר ניסה האוצר להטיל מס על המלאי, אחרי פחות 74, הסתבר כי אין כל אפשרות לבצע החלטה זו, ועד היום לא גבה האוצר מס בהיקף של מיליארד לירות, שהגיע לו בגלל פחות זה בלבד.

ברור כי הסכומים שייגבו מהציבור, ולא יועברו לאוצר יתווספו להון השחור, שכן אחזקתם היא בלתי-יחוקית ולא ניתן להצהיר עליה לצורך תשלום מס. אם כיום רק 40 אלף מבין 200 אלף עצמאיים וחברות מנהלים ספרים, הרי זה יהיה גם היחס שבין מעבירי המס לאוצר לבין הגובים אותו ומגדילים את הונום השחור.

כאשר הנחיה גרמניה את מס-הערד-המוסף דאגה, עם הפעלתו, להטילו גם כמס על המלאי, על-מנת למנוע התעש-רות של בעלי-המלאי. בישראל הטילו את מס-הערד-המוסף בלי מס על המלאי. החוק קובע, כי סוחר יכול לבנות מס-ערד-מוסף של 8 אחוזים החל מן האחד ביולי, אבל לחעבירו לאוצר רק מן האחד בספטמבר.

בהתאם לד"ח "בנק ישראל", היה המלאי במשך בשנת 1975 כשלושה וחצי מיליארד לירות. פירוש הדבר הוא, כי בעלי המלאי ימכרו אותו במחיר הכולל 8% ערך מוסף, מבלי שיצטרכו לחעביר הפרש זה לאוצר. שווי המס הוא 280 מיליון לירות, וזה הסכום שהסוחרים יגבו מן הצרכנים ולא יעבירו לאוצר.

לא ישווקו בשר קפוא כדי לכפות קניית עופות

מבחינת המשק הלאומי, כדאי להגדיל את כמות הבשר המיובא, שכן מחיר הדולר הנחסף בעופות הוא 45 לירות! — לעומת מחות מ-10 לירות הדולר בייבוא בשר קפוא.

בצמרת המישרדים הממשלתיים התגבשה החלטה להפסיק את הבשר הקפוא המעולה, כדי לכפות על הצרכנים קניית עופות. להחלטה זו עזרו הצעיות של "החברה הימית להובלת פרי", המובילה את הבשר לישראל. בעיות אלה גרמו לפיגור של כחודש במישלוחי בשר מדרום-אמריקה לישראל. רק השבוע מעמיסה באר-גנטינה אונייה מיטען של 4500 טון בשר מעולה בחלקים, ותגיע ארצה בעוד חודש. מיטען זה חיה צריך להיות בארץ כבר לפני שבועיים. במחסני הממשלה נותרו רק 2000 טון בשר קפוא כמלאי-חירום.

תוך ימים אחדים תגיע ארצה אונייה עם מיטען בשר מאירלנד, אולם זהו בשר ברבעים, במישקל כולל של 3000 טון, וגם בשר זה לא יוצע למכירה לפני שמלאי העופות יידלדל.

העוף מ-120 אלף טון לשנה ל-100 אלף טונות והקיצוץ אינו עוזר בינתיים. החקלאים טוענים, כי הירידה בבי-קוש נגרמה בגלל השיווק של הבשר המעולה לא-עצ-מות, המובא חתוך לעשרה חלקים והנמכר לסטונאי ב-20 לירות חקילו, ולצרכן בשיביות 28-30 לירות חקילו.

אם מנכים מן העופות 40% מן המישקל עבור העצמות, מקבלים כי מחיר קילו עוף נקי לצרכן הוא כ-22 לירות, בתוספת 6 לירות, קונה הצרכן בשר מעולה ונקי, ורבים מעדימים זאת.

הנתונים מראים, כי עד כה חובאו ארצה שמונה אלפי טונות בשר החתוך לעשרה חלקים, שנמכרו תוך חודש וחצי. הביקוש הוא לששת אלפים טון לחודש. קודם היה הביקוש לבשר קפוא, שחובא עם עצמות, בכמות של 4500 טונות לחודש. אם יצא משרד-המיס-חריזת-העשייה לספק את הביקוש החדש, יהיה צריך לייבא השנה יותר מ-60 אלף טון בשר קפוא מדרום-אמריקה, לעומת התיכנון של 30 אלף טון בלבד.

יותר משמונה אלפי טונות עופות הצטברו במחסני הממשלה בחודשים האחרונים, בגלל הירידה הניכרת בביקוש לעופות. הצטברות זו מעיקה גם על מועצת-הלול, שתצטרך בעוד כמה שבועות להתחיל להשמיד עופות שלא ניתן לאחסנם בקירור לזמן ממושך — וכן על הממשלה, הזקוקה לנפח הקירור. יש לזכור כי טונה עופות תופסת נפח קירור של 1.4 טון בשר אחר, שכן העופות מאוחסנים בכלובי-מתכת גדולים.

בדיונים בוועדת-הבשר הממשלתית, התנגדו נציגי משרדי החקלאות והאוצר להחלטה בשרי-העוף בשתי לירות חקילו למשך חודשיים, כדי לחסל את המלאי. כיום נמכר עוף עם עצמות לסטונאי ב-10 לירות חקילו חולל ביותר, ומחירו לצרכן מתקרב ל-15 לירות. לנציגי האוצר לא איפתה, כנראה, לשלם עבור האחסון במקום להחזיל את המחירים, דבר שלא יעלה להם כסף רב יותר.

הצטברות העופות נגרמה בגלל הירידה הדרסטי בביקוש לעופות. המגדלים הקטינו את מיכסת גידול